

EPILOGUS

2014 októberének végén, amikor e könyv kéziratát lezártuk, a Nyugat-Afrikában kitört ebolajárványnak az *Egészségügyi Világszervezet* (WHO) szerint már közel ötezer halálos áldozata volt. Nyolc országban több mint tízezer megbetegedést regisztráltak. Az áldozatok többsége három afrikai országból került ki, de elszigetelt esetek Spanyolországban és az Egyesült Államokban is előfordultak. A fertőzés megakadályozása érdekében Mauritánia lezárta Malival közös határátkelőit, New York és New Jersey állam pedig háromhetes kötelező karantént rendelt el a fertőzéstől sújtott térségből érkező utasokra.

A járvány terjedésének követése, előrejelzése rendkívül fontos teendő. A helyzetet látva vita bontakozott ki arról, milyen segítség érkezhetsz a Big Data világból.¹ Kutatási tanulmányokból kiderül, hogy a mobiltelefonos társaságok által gyűjtött forgalmazási adatok hasznosak lehetnek. A számítógépek gondosan feljegyzik, ki, mikor, kinek telefonált, mennyi ideig tartott a beszélgetés, és persze azt is tudják, honnan érkezett a hívás. Az adatokból tehát elég jól lehet következtetni az emberek mozgására, a fertőzés pedig emberről emberre terjed.

Kutatók egy csoportja a járvány útjának feltérképezése érdekében megpróbált hozzáférni a folyamatosan bővülő adatbázisokhoz. Úgy tűnik, nincs könnyű dolguk. Az egyik legyőzendő akadály a magánélet védelme: ki kivel beszélt, mikor és hol – ki lehet szolgáltatni ilyen „intim” információkat? De felmerült más probléma is: az elképzelés újdonsága, szokatlansága: mivel hiányoznak a precedensek, az érintetteket kellően magas szinten összehozni, döntéseket kicsikarni nehéz feladat. 2014 novemberében, e könyv kéziratának lezárásával egy időben az *International Telecommunication Union* meghatalmazotti világszervelete határozatot fogadott el az ebola elleni küzdelemhez szükséges adatcserékre vonatkozóan.

¹ Lásd pl. *The Economist* 2014/b.